Lietas arhīva Nr. K73-0352-19/37
ECLI:LV:ZRT:2019:0327.11210002618.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2019.gada 27.martā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese L. Baltmane-Zepa,
piedaloties prokurorei I. Saveļjevai,
aizstāvei A. Norei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 116.panta.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ tīši prettiesiski nonāvēja citu personu (slepkavība).

2018.gada 12.janvārī ap plkst.21.00 pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā /pers. B/ ieradās /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, lai kopīgi lietotu alkoholu. Kopīgas alkohola lietošanas laikā starp /pers. B/ un /pers. C/ izcēlās strīds, kura laikā /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, dusmu vadīts, uzbruka /pers. C/, kurš sēdēja dzīvojamajā istabā uz dīvāna, un ne mazāk kā septiņas reizes tīši spēcīgi iesita /pers. C/ ar dūri un pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu cietu trulu priekšmetu ar norobežotu šķautnes veida traumējošu virsmu galvas apvidū.

/pers. B/ izdarīto sitienu rezultātā /pers. C/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sista caurejoša ādas brūce virs kreisās uzacs, ādas nobrāzumi un zemādas asinsizplūdumi uz sejas, vairākas sistas brūcītes abu lūpu gļotādās, deguna kaulu lūzums, asinsizplūdumi uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas abu deniņu rajonos ar pārejām uz abu deniņu muskuļiem, galvaskausa pamatnes kreisās puses priekšējās bedres (pieres kaula orbītas daļas) lūzums, hematomas tipa asinsizplūdums zem cietā smadzeņu apvalka ap visu kreiso smadzeņu puslodi (90 grami), lielperēkļaini asinsizplūdumi zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem ap abām pieres daivām, kreisās deniņu daivas priekšējām sānu daļām, ap labo deniņdaivu, ap smadzenītēm un ap abām pakauša daivām, asiņošana smadzeņu vēderiņu sistēmā. Miesas bojājumi pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai un tieši cēloniski saistīti ar nāves iestāšanos.

Turklāt /pers. B/ izdarīja /pers. C/ ne mazāk kā vienu sitienu ar pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu cietu trulu priekšmetu jostas labajā pusē un ne mazāk kā vienu sitienu ar pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotu cietu trulu priekšmetu labā augšstilba mugurēji iekšējā virsmā, nodarot /pers. C/ šādus miesas bojājumus: zemādas asinsizplūdumus jostas labajā pusē un labā augšstilba mugurēji iekšējā virsmā, kas pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Pēc minēto sitienu izdarīšanas /pers. B/, apzinoties, ka šādu sitienu rezultātā var iestāties /pers. C/ nāve un apzināti pieļaujot šādu seku iestāšanos, līdzi paņemot dzīvojamā istabā uz galda atrodošos /pers. C/ piederošo darbojošos mobilo telefonu *Nokia*, tādējādi liedzot /pers. C/ iespēju izsaukt palīdzību, atstāja notikuma vietu.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 116.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23.pantu krimināllietās tiesu spriež tiesa, tiesas sēdēs izskatot un izlemjot pret personu celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētajam celta apsūdzība par Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma, tas ir, slepkavības izdarīšanu. Šī noziedzīgā nodarījuma tiešais objekts ir cilvēka dzīvība jeb ar likumu aizsargātā cilvēka dzīvības interese. No objektīvās puses slepkavība ir prettiesiska citas personas nonāvēšana, kas var tik izdarīta ar aktīvu darbību vai bezdarbību. Slepkavība ir prettiesiska iedarbība uz dzīvu cilvēku un uzskatāma par pabeigtu ar cietušā nāves iestāšanās brīdi. Turklāt ir nepieciešams konstatēt cēloņsakarību – objektīvā saikne starp vainīgās personas nodarījumu (darbībām) un kaitīgajām sekām – cietušā nāves iestāšanos. Slepkavību var izdarīt kā ar tiešu, tā ar netiešu nodomu (sk. *U. Krastiņš. V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 226.-232.lapa*).

Apsūdzētais tiesas sēdē sevi par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji (*lietas 159.lapa*), taču tiesa, izvērtējusi tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.-130.pantam, secina, ka celtā apsūdzība ir pierādīta un apsūdzētais ir tīši prettiesiski nonāvējis personu.

Apsūdzētais tiesas izmeklēšanā liecināja, ka kategoriski nepiekrīt apsūdzībai pēc Krimināllikuma 116.panta un atsakās no 2018.gada 8.maijā sniegtajām liecībām, jo tās sniegtas psiholoģiskā spiediena rezultātā. Policijas darbinieks atnācis pie apsūdzētā uz izmeklēšanas izolatoru pirms izmeklētāja un teicis, ka /pers. C/ tikuši izdarīti vairāki sitieni. Ja palikšot pie 2018.gada 13.janvārī u n 2018.gada 15.janvārī sniegtajām liecībām, apsūdzētais nevarēšot pierādīt, ka sitienus viņš neesot veicis. Esot iespēja dabūt īsāku termiņu, laika neesot daudz. Apsūdzētais teicis policijas darbiniekam, ka sitienu ir bijis tik, cik viņš ir norādījis liecībās. Nebijis tā, ka policijas darbinieks atklātā tekstā to visu pateicis, bet apsūdzētais policijas darbinieka netieši teikto sapratis un uztvēris kā psiholoģisku ietekmēšanu. Policijas darbinieks Kaneļskis viņam norādījis, ko teikt, kurā vietā sists, cik sitienu kopā bijis. Pēc sarunas ar policijas darbinieku apsūdzētais sapratis, ka liecinieku notikumam nav un pierādīt viņš neko nevarēs. Saņemot ekspertīzes slēdzienu, kurā eksperts norādījis, ka gūstot galvas traumu, kāda bijusi /pers. C/, var nodzīvot no dažiem minūšu desmitiem līdz dažām stundām, apsūdzētais sapratis, ka galvas traumu /pers.C/guvis no rīta.

Apsūdzētais 2018.gada 12.janvārī ap plkst.15.00 izgājis no savas dzīvesvietas un devies uz veikalu *Beta*, saticis /pers. C/, viņš izskatījies drūms, viņam bijis slikti, naudas nebijis. Abi piegājuši pie veikala *Beta*. Apsūdzētais nolēmis izpalīdzēt /pers. C/ un aizdevis divus *euro*. /pers. C/ iegājis veikalā

Beta un nopircis alu. Pēc alus iegādes /pers. C/ piedāvājis apsūdzētajam doties pie viņa uz mājām un kopā lietot alkoholu. Apsūdzētais atteicies. Pēc sarunas ar /pers. C/ apsūdzētais devies uz savu dzīvesvietu, izdzēris divas pudeles vieglā alus. Īsi pirms plkst.21.00 apsūdzētais nopircis 0,7 l degvīnu un aizgājis ciemos pie /pers. C/. Dzīvokļa durvis viņam atvēris pats /pers. C/, ģērbies jakā un džinsa biksēs. Ieraugot apsūdzēto, /pers.C/nebija ne priecīgs, ne dusmīgs. Apsūdzētais no piedurknes izvilcis pudeli degvīna un iegājis dzīvoklī. Novilcis kurpes. Dzīvoklī bijis daudz iztukšotu pudeļu. /pers.C/bijis iereibis, jo runājis nesakarīgi. Abi sēdējuši virtuvē, lietojuši alkoholu. Abi sarunājoties, smēķējuši. Uz ledusskapja atradušies medikamenti, /pers. C/ paņēmis tabletes un izdzēris tās. Pēc laiciņa apsūdzētais ievērojis, ka /pers.C/uzvedība kļūst neadekvāta – viņš sācis stāstīt par naudu un to, kam viņš ir parādā. Apsūdzētais atgādinājis /pers.C/, ka tagad arī apsūdzētajam viņš ir parādā divus *euro*. /pers. C/ atcirtis, lai aizmirst un savos izteikumos palicis aizvien skaļāks. Apsūdzētais, lai nomierinātu /pers.C/, iesitis viņam pļauku pa žokli vai vaigu. Pēc sitiena /pers. C/, klusējot, piecēlies no galda un aizgājis uz istabu, apsēdies dīvānā, skatījies televizoru. Apsūdzētais vairākkārtīgi saucis /pers.C/atgriezties virtuvē. Apsūdzētais aizgājis uz istabu, aiznesis iedzert. Abi izdzēruši pa glāzei, tad apsūdzētais aizgājis atpakaļ uz virtuvi. Istabā viņš novērojis, ka /pers.C/kreiso roku pielicis pie deguna. /pers. C/, atrodoties istabā, atkal uzsācis konfliktu. /pers.C/lietojis lamuvārdus, veltītus apsūdzētajam. Tas apsūdzēto aizvainojis, tāpēc viņš, dusmu vadīts, aizgājis un iesitis /pers.C/pa žokli divas reizes. Precizē, ka iesitis /pers. C/ vienu pļauku virtuvē, bet istabā izdarījis divus sitienus: vienu žokļa rajonā un vienu sitienu pa degunu. Izdarot sitienus /pers.C/, nekādus priekšmetus neizmantojis. Sitis ar labo roku un trāpījis /pers.C/pa labo vaigu. Pēc otrā sitiena /pers.C/sācis asiņot deguns. Ejot prom no dzīvokļa, apsūdzētais paņēmis no /pers.C/dzīvokļa ķīlā telefonu un gaļas gabalu, ko solījis atdot /pers.C/nākamās dienas vakarā. Telefonu un gaļas gabalu apsūdzētais gribējis nest uz nelegālo alkohola tirdzniecības vietu. Pirms telefona paņemšanas apsūdzētais aizticis /pers.C/maku. Telefonu pēc tam paņēmis policijas darbinieks, izjaucis to un konstatējis, ka telefonā nebijis SIM kartes, tas nedarbojies. Apsūdzētais redzējis, ka /pers.C/asiņojis deguns, bijuši asins pilieni pie dīvāna, kur sēdējis /pers. C/. Uz /pers.C/biksēm nebijis asins pēdu, jo /pers.C/sēdējis uz dīvāna paplestām kājām, bet asins piles pilējušas uz grīdas. /pers.C/bijis dzīvs, jo pirms aiziešanas apsūdzētais sarunājies ar viņu. Degvīna pudelē bija palicis neizdzerts alkohols, aptuveni 200 grami, kurus viņš atstājis virtuvē uz galda. Apsūdzētais, izdarot sitienus /pers.C/, pats traumas netika guvis. No sitienu izdarīšanas apsūdzētajam uz rokām palikušas tikai asins pēdas. /pers. C/ nelūdzis izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību un tāpēc apsūdzētais to arī nedarījis. Pametot /pers. C/ dzīvokli, dzīvokļa ārdurvis nebija aizslēgtas.

Ejot mājās, ārā jau bija tumšs, mājās pārnācis ap plkst. 22.00. Laikā, kad apsūdzētais gājis mājās, uz ielas viņam garām pabraucis klasesbiedrs /pers. F/ ar transportlīdzekli *Volvo XC90*, uzpīpinājis apsūdzētajam un aizbraucis tālāk. Apsūdzētais, atrodoties vieglā alkohola reibumā, /pers. F/ pamājis ar roku.

Apsūdzētais neatzīst savu vainu /pers. C/ nonāvēšanā. Apsūdzētais pieļauj, ka smagākā trauma, kas varēja rasties /pers. C/ no viņa izdarītajiem sitieniem, varējis būt deguna lūzums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, un apsūdzētais 2018.gada 13.janvārī liecinājis, ka 2018.gada 12.janvārī ap plkst.15.00 saticis /pers. C/, ar kuru izveidojies konflikts. Apsūdzētais iedevis /pers. C/ divus *euro*, /pers. C/ nopircis alu, palicis kašķīgs, pateicis, ka ārā alu nedzers, bet dzers to mājās. Ejot prom, pateicis apsūdzētajam, ka, ja apsūdzētājam būs pudele alkohola, tad viņš var atnākt ciemos. Apsūdzētais ap plkst.21.00, līdzi ņemot alkoholu, aizgājis uz /pers. C/ dzīvesvietu, kur sākuši divatā lietot alkoholu. /pers. C/ palicis neadekvāts, sācis lamāties brīdī, kad abi sākuši apspriest apsūdzētā aizdotos divus *euro*. Apsūdzētais licis /pers. C/ aizvērt muti, bet /pers.C/turpinājis apsūdzēto apsaukāt, apsūdzētais ar dūri, pieļauj, ka ne mazāk kā trīs reizes iesitis /pers. C/ pa seju. Tad /pers. C/ nomierinājies, apsūdzētais izskaidrojis, ka tā kā /pers. C/ viņam ir parādā divus *euro*, tad viņš paņems viņa telefonu un atdos to tad, kad /pers. C/ atdos viņam parādu. Vēl apsūdzētais paņēmis gaļu no ledusskapja un aizgājis prom *(lietas 69.lapa)*.

2018.gada 15.janvārī apsūdzētais liecinājis, ka /pers. C/ apsūdzētajam bijis tikai paziņa. 2018.gada 12.janvārī ap plkst.15.00 satikušies uz ielas, secinājuši, ka abi iet uz veikalu *Beta*, /pers. C/ vajagot alkoholu, esot slikti, jo dzerot jau mēnesi. /pers. C/ palūdzis apsūdzētajam divus *euro*, neteicis, kad atdos. No veikala /pers. C/ iznācis ar divlitrīgu pudeli alus. Apsūdzētais izdzēris vienu malku, domājis, ka izdzeršot pudeli alus abi kopā, bet /pers. C/ pateicis, ka iešot to dzert mājās, abi sākušies strīdēties, tad apsūdzētais teicis /pers. C/, lai viņš savāc to alu un iet prom. /pers. C/ teicis, ka, ja apsūdzētais dabūs vēl alkoholu, varot atnākt ciemos. Apsūdzētais vēlāk aizgājis uz *točku*, nopircis alkoholu un aizgājis pie /pers. C/, tas bijis laikā no plkst.20.00-21.00. /pers. C/ aicinājis apsūdzēto virtuvē, apsūdzētais, novelkot cimdus un cepuri, iegājis tajā. /pers.C/jau bija labi iedzēris, līgojies, bijis ģērbies zilās džinsu biksēs, arī augšdaļā bijis kaut kāds apģērbs. Abi apsēdušies virtuvē pie galda, dzēruši atnesto alkoholu un pirms nākšanas ciemos apsūdzētais jau mājās izdzēris divus vieglos alus. Abi runājuši par dzīvi, smēķējuši, apsūdzētais jautājis, kad atdos parādu, bet /pers.C/sācis lamāties, bļaut, teicis, ka neatdos, ko viņam apsūdzētais vispār prasot naudu. Apsūdzētajam šķitis, ka /pers. C/ sākot prātiņš *vērties ciet*, ka viņš ir pārdzēries. Apsūdzētais teicis, lai nebļaustās, bet /pers.C/turpinājis bļaustīties. Apsūdzētais piecēlies un iesitis /pers. C/ pa seju pļauku, /pers.C/apstulbis no tādas rīcības, aizgājis uz dzīvojamo istabu, kur apsēdies dīvānā. Apsūdzētais paņēmis pudeli alkohola, divas glāzītes un aizgājis uz dzīvojamo istabu, apsēdies krēslā pie loga. Abi iedzēruši, /pers.C/ nomierinājies, apsūdzētais visu aiznesis atpakaļ uz virtuvi. Kādas piecas minūtes bijis klusums, līdz /pers.C/atkal sācis apvainot apsūdzēto, bļaut, apsūdzētais neizturējis, aizgājis un spēcīgi iesitis ar labās rokas dūri /pers. C/ pa seju, pēc kā /pers.C/no deguna sākušas tecēt asinis. Apsūdzētais neredzējis, kur tieši viņš iesitis, jo istabā bijis tumšs, darbojies tikai TV. Apsūdzētajam roka palikusi asiņaina. Apsūdzētais nespēris /pers. C/. Apsūdzētā sitieni esot spēcīgi. /pers. C/ nepretojies apsūdzētajam.

Turpat uz galdiņa stāvējuši trīs telefoni, apsūdzētais paņēmis *Nokia*, no ledusskapja paņēmis gaļu un paņemtās mantas gribējis nākamajā vakarā atdot /pers. C/. Kad apsūdzētais devies prom, /pers. C/ sēdējis dīvānā un purpinājis, kāpēc apsūdzētais gaļu ņemot līdzi. Devies prom ap plkst.22.00, dzirdējis, ka noskan durvju slēdzene kādam no dzīvokļiem, iespējams, /pers. C/ dzīvokļa.

Nākamajā dienā kaimiņiene teikusi, ka apsūdzēto meklē policisti, apsūdzētais nodomājis, ka /pers. C/ uzrakstījis iesniegumu policijā par viņu. Vēlāk apsūdzētais aizturēts, policijā uzzinājis, ka /pers. C/ ir miris. Apsūdzētajam nebijis nodoms nonāvēt /pers. C/, viņš nezina, vai no viņa izdarītajiem sitieniem /pers. C/ varēja nomirt. Savu vainu par izdarītajiem sitieniem apsūdzētais atzīst, izdarīto nožēlo *(lietas 74.-76.lapa)*.

2018.gada 16.janvārī veikta apsūdzētā liecību pārbaude uz vietas (protokolam pievienota fototabula), kuras laikā apsūdzētais liecinājis un norādījis uz vietu, kur saticis /pers. C/, pie veikala *Beta* aizdevis divus *euro*. Starp abiem izcēlies konflikts, jo apsūdzētais gribējis pie veikala dzert par viņa naudu nopirkto alu, bet /pers. C/ pateicis, ka ies to dzert mājās. Ap plkst.21.00-22.00 apsūdzētais nopircis *točkā* alkoholu, devies pie /pers. C/. Abi lietojuši alkoholu virtuvē, līdz vienā brīdī /pers. C/ palicis neadekvāts, apsūdzētais centies viņu nomierināt, bet tas neizdevies, tāpēc iesitis viņam pļauku. /pers. C/ aizgājis uz blakus istabu, pēc brīža arī apsūdzētais, paņemot alkoholu un divas glāzes, aizgājis uz istabu. /pers. C/ sēdējis dīvānā, lietojuši alkoholu un /pers. C/ atkal sācis klaigāt, apsūdzētais, neizturot pret viņu vērstos apvainojumus, piegājis pie /pers. C/ un divas reizes spēcīgi ar roku iesitis /pers. C/ pa seju, neredzot konkrēti kur, jo istabā bijis tumšs. Redzējis, ka /pers. C/ pa degunu sākusies asiņošana, apsūdzētais paņēmis telefonu *Nokia*, gaļu no ledusskapja, aizgājis mājās, un, ejot prom, /pers. C/ palicis sēžot dīvānā un bijis pie samaņas *(lietas 102.-103., 104.-107.lapa)*.

2018.gada 17.janvārī apsūdzētais papildus norādījis, ka alkohola lietošanas laikā /pers. C/ izdzēris kaut kādas tabletes, un, visticamāk, tāpēc /pers. C/ sācis klaigāt un palikt neadekvāts. Apsūdzētais norādījis, ka sitis /pers. C/, lai viņš neklaigātu, nevis, lai nonāvētu *(lietas 78.lapa)*.

2018.gada 31.maijā apsūdzētais liecinājis, ka pēc sitienu izdarīšanas /pers. C/, pašam nebijis ne ievainojumu, ne rētu, pat rokas nesāpējušas. Uz rokām, aiz nagiem, uz kurpēm un virsjakas palikušas /pers. C/ asinis. Paņēmis /pers. C/ konkrēto telefonu tāpēc, ka sapratis - tieši šo telefonu lieto /pers. C/, lai arī turpat bijuši vēl divi telefoni. Apsūdzētais redzējis, ka konkrēto telefonu /pers. C/ alkohola lietošanas laikā lietojis *(lietas 83.lapa)*.

Izvērtējot apsūdzētā sniegtās liecības, tiesa secina, ka apsūdzētais apzināti neliecina patiesi par savām darbībām, vēloties izvairīties no krimināatbildības. Jau sākotnēji apsūdzētais uzturējis versiju, ka izdarījis trīs sitienus /pers. C/ un viņu, visticamāk, nogalinājusi kāda cita persona. To, kāpēc šīs izvirzītās versijas tiesa uzskata tikai par apsūdzētā pieņēmumiem un izdomājumiem, tiesa analizēs spriedumā tālāk. Norādāms, ka apsūdzētā liecībās nav būtisku pretrunu, taču tās visas ir pretrunā ar citiem tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Tiesa nekonstatē aizstāves norādīto aizdomās turētā tiesību pārkāpumu, proti, ka /pers. B/ nopratināšanu laikā pirmstiesas izmeklēšanā esot vēlējies aizstāvi, taču tāds nav ticis pieaicināts. Kā tas redzams no nopratināšanas protokoliem, tad apsūdzētais katrā no nopratināšanas reizēm ir atteicies no aizstāvja un minēto apliecināja arī lieciniece I. Izkalne. Tiesa nekonstatēja jebkādu lecinieces ieinteresētību sniegt nepatiesu liecību, lai arī viņa bijusi lietā procesa virzītāja. Kā tiesa pārliecinājās tiesas sēdēs, tad apsūdzētais saprot latviešu valodu, tiesas izmeklēšanā pats aktīvi veica savu aizstāvību, pieteica lūgumus, atsauca tos, nekonstatējot vajadzību tiem, izteica viedokli, pamatojot to, tāpēc tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais pirmstiesas izmeklēšanā saprata, ko nozīmē atteikšanās no aizstāvja un piekrita sniegt liecības bez aizstāvja piedalīšanās nopratināšanās.

2018.gada 8.maijā apsūdzētā sniegtās liecības *(lietas 80.-81.lapa)* tiesa atzīst par nepieļaujamām tālāk norādīto iemeslu dēļ.

Tiesas izmeklēšanā nopratinātais liecinieks Andrejs Kaneļskis liecināja, ka priekšnieka Ariana Lalova uzdevumā devies uz izolatoru veikt pārrunas ar apsūdzēto. A. Lalovs teicis, ka ir nesaskaņas liecībās, tāpēc jāiet pastrādāt ar aizturēto. Pārrunas veicis kā *operatīvo pavadījumu*, protokolā neko nefiksējot. Saruna no nopratināšanas atšķīrusies ar to, ka tā notikusi aptuveni 15 minūtes. Izrunājies ar apsūdzēto par izdarīto sitienu skaitu. Apsūdzētais teicis, ka mēģinās atcerēties, cik sitienus izdarījis, bet nevarējis to atcerēties. Sarunas laikā liecinieks netika atklājis lietas apstākļus apsūdzētajam. Liecinieka iešana uz izolatoru tika dokumentāli fiksēta. Dokumentos atrodas priekšnieka un izmeklētāja paraksti. Psiholoģisko spiedienu uz apsūdzēto liecinieks neizdarījis, jo 15 minūšu laikā to nevar izdarīt.

Savukārt lieciniece Ilze Izkalne attiecībā par A. Kaneļska sarunu ar apsūdzēto tiesas izmeklēšanā liecināja, ka A. Kaneļskis uz aizturēšanas izolatoru gāja ar nolūku izrunāties brīvā formā ar apsūdzēto. Pēc priekšnieces mutiska norīkojuma slepkavības lietās tā esot ierasta prakse. Aprunāšanās notiek tikai tādos gadījumos, ja lietā pastāv apstākļi, par kuriem netiek liecināts, kā arī, ja pret izmeklētāju nopratināmā persona nav atvērta. Neatceras, vai šī darbība tikusi fiksēta rakstiski. A. Kaneļskis īslaicīgās aizturēšanas izolatorā vienu reizi aprunājies ar apsūdzēto, jo apsūdzētais liecībās nestāstījis par izdarītajiem sitieniem.

Kriminālprocesa likuma 130.panta otrajā daļā noteikts, ka par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas:

1) izmantojot vardarbību, draudus, šantāžu, viltu vai spaidus;

2) procesuālajā darbībā, ko veikusi persona, kurai saskaņā ar šo likumu nebija tiesību to veikt;

3) pieļaujot šajā likumā īpaši norādītos pārkāpumus, kas liedz konkrētā pierādījuma izmantošanu;

4) pārkāpjot kriminālprocesa pamatprincipus.

Lietas materiālos nav ziņu, kāpēc un uz kāda tiesiska pamata policijas darbinieks A. Kaneļskis tika iesaistīts izmeklēšanas darbībā lietā un pretēji A. Kaneļska apgalvotajam – lietas materiālos nav neviena dokumenta, kas kaut kā pamatotu viņa sarunāšanos ar apsūdzēto. Lietā nav ziņu, ka tikušas veiktas operatīvās darbības un tiesa neuzskata par nepieciešamu sīkāk analizēt A. Kaneļska absurdo apgalvojumu, ka neprotokolēta pratināšana ir *operatīvais pavadījums*, jo ne šāds termins, ne šāda izmeklēšanas darbība Kriminālprocesa likumā nepastāv. Kriminālprocesa likuma 145.-150.pantā ir noteikts, kā jānotiek pratināšanai, 149.pantā skaidri norādot, ka pratināšanā sniegto liecību fiksē noteiktajos veidos, kas konkrētajā gadījumā nav izdarīts.

Tiesa nevar būt pārliecināta, ka, sniedzot liecību 2018.gada 8.maijā, apsūdzētais to sniedzis ņemot vērā tikai tās ziņas, ko viņš pats uztvēris notikuma vietā, ko atcerējies. Tiesa uzskata, ka 2018.gada 8.maija liecība faktiski iegūta divu pratinātāju - I. Izkalnes un A. Kaneļska – darbību rezultātā, taču A. Kaneļskim tiesību pratināt apsūdzēto nebija, kas nozīmē, ka liecība saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas 2. un 3.punktu ir nepieļaujama.

Tajā pašā laikā tiesa nekonstatē, ka pret apsūdzēto tikusi vērsta vardarbība vai psiholoģiskā ietekmēšana, tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 13.panta pārkāpumus (sk. *arī Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2016.gada 9.februāra lēmumu lietā Nr.SKK–92/2016, krimināllieta Nr.11261119714*).

Cietušais/pers. L/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka ir miršā dēls, pēdējo reizi tēvu redzējis aptuveni divas dienas pirms notikušā. 13.janvārī no paša rīta piezvanījusi mamma un visu pastāstījusi, aizgājis pie tēva uz dzīvokli, tur jau bijusi policija, mediķi, redzējis, ka tēvs gulējis gultā, bijis izģērbts, gulējis tikai apakšbiksēs, galva pārsista, viss asinīs. Tēvu atradusi vecmamma no paša rīta. Istabā bijušas pārbīdītas mēbeles, sekcija, varējis redzēt, ka kaut kas noticis, virtuvē bardaks, piepīpēts, izsmēķi, pilna virtuve ar tukšām alkohola pudelēm, glāzītes. Redzējis, ka tēva drēbes bijušas blakus istabā uz dīvāna.

Vecmamma teikusi, ka pazudis tēva telefons, gaļas gabals, pulkstenis, tēvam bija vairāki telefoni, kas nedarbojās, taču pazuda tieši tas telefons, kas darbojās.

Lietā cietušais pieteicis morālo kaitējumu, jo pārdzīvo notikušo, vēl tagad domā par notikušo. Ar tēvu bijušas tuvas attiecības, notikums ietekmējis psiholoģiski. Visa šī situācija nedod mieru, lietojis medikamentus. Ar tēvu kopā nedzīvojuši kopā piecus gadus, taču tikušies brīvdienās, Tēvs bijis kluss, normāls, vienkāršs, vienmēr smaidīgs, atsaucīgs. Alkoholu lietojis, bet ne bieži, taču, kad sācis, nevarējis apstāties.

Lieciniece/pers. M/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka no rīta zvanījusi /pers.C/, bet viņa telefons nestrādājis, nolēmusi aiziet un apskatīties. Ap pulksten 10.00 atnākusi pie /pers. C/, parasti durvis bija aizslēgtas, bet šoreiz durvis bijušas vaļā. Nodomājusi, ka /pers. C/ nav mājās, bet ieraudzījusi viņa kājas. Dzīvoklī valdījusi nekārtība. Piegājusi klāt, pataustījusi ķermeni, tas bijis auksts. Uz grīdas pie dīvāna bijusi asins peļķe, visas sienas asinīs. Neatceras, vai asins pēdas bija arī citur dzīvoklī. Lieciniece apjukusi, nezinājusi, ko darīt. Piezvanījusi vedeklai, kura izsaukusi neatliekamo ātro palīdzību. Atbrauca arī izmeklētāji. /pers. C/ bijis nomazgājies un kails. Precizē, ka piektdienas vakarā /pers. C/ bijis tumšās apakšbiksēs, bet nākamajā dienā - gaišās apakšbiksēs. Kad ģērbies, /pers.C/vienmēr savas drēbes metis uz grīdas. Apsūdzētais paņēmis gaļu no ledusskapja, telefonu un šķēres, kuras stāvējušas uz galda virtuvē. Ar šķērēm apsūdzētais arī sitis /pers. C/ pa galvu, kuras vēlāk paņēmis pie sevis uz mājām, nomazgājis. Šķēres lieciniecei uzrādījis policists, viņa tās uzreiz atpazinusi, jo piektdienas vakarā tādas pašas šķēres redzējusi pie /pers. C/ virtuvē uz galda. Lieciniece redzējusi, ka /pers. C/ bijusi sasista galva, seja. Seja sapampusi. Lieciniece nevarējusi pat atpazīt, ka tas ir /pers. C/.

/pers.C/lietojis alkoholu, bet nekad nekonfliktējis un nekāvies. Visu naudu, ko viņš nopelnījis, iztērējis alkoholam. Strādājis gadījuma darbus. Ļoti labsirdīgs cilvēks bijis. Iepriekšējo reizi /pers.C/apciemojusi iepriekšējās dienas rītā, dzīvoklis bijis kārtīgs, tīrs.

Liecinieks/pers. N/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka notikums bijis 13.janvārī. Kaimiņi teikuši, ka /pers. C/ nomiris, pēc tam jau teikts, ka viņš nogalināts. /pers. C/ labi pazinis, kādreiz kopā strādājuši. Kaimiņi teikuši, ka pie apsūdzētā bijis cilvēks, pēc aprakstītā zinot, ka tas ir apsūdzētais. Teicis kaimiņiem, kāpēc viņi neiet un nestāsta, ko ir redzējuši un dzirdējuši.

Mirušais pēdējā laikā daudz lietojis alkoholu, tāpēc nācies atvadīties no profesijas, taču, kad lietojis alkoholu, nebijis agresīvs.

Liecinieks/pers. O/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka par pašu notikumu neko pateikt nevar. /pers.B/un mirušo redzējis dažādos laikos, konfliktus nav redzējis. Notikuma laikā strādājis aiz veikala *Beta*. Mirušo pazinis ļoti labi, kad satikušies, tad sasveicinājušies un kaut ko parunājuši. Mirušais esot bijis pie viņa ienācis piedzēries un kaut ko meklējis, liecinieks teicis, lai iet prom, viņš aizgājis uz stacijas pusi. Nākamajā dienā redzējis /pers.B/.

Lieciniece/pers. P/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzēto redz pirmo reizi. Mirušais dzīvojis otrajā stāvā, lieciniece ceturtajā. Kaimiņš bijis laipns un labs cilvēks, lietojis alkoholu, pāris dienas padzēris, tad gājis uz darbu, saņēmis algu, strādīgs, normāls cilvēks, draugi neesot nākuši.

Liecinieks/pers. F/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzēto pēdējo reizi redzējis 2018.gada 12.janvārī. Laika posmā līdz plkst.23.00, uzreiz pēc plkst.22.00 ar savu automašīnu braucis uz laukiem, apsūdzēto redzējis pie degvielas uzpildes stacijas *Statoil*, blakus uzņēmumam *Stokker*, pie apļa Spuņģēnu virzienā Rīgas ielas galā. Liecinieks ieraudzījis /pers.B/, uzpīpinājis, pamājis ar roku un aizbraucis tālāk. Apsūdzētais izskatījās nopampis kā parasti. Pēc sejas varējis redzēt, ka apsūdzētais iepriekš lietojis alkoholu.

Lieciniece Ilze Izkalne tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzēto pazīst kā aizdomās turamo krimināllietā. Veica apsūdzētā pratināšanu, liecību pārbaudi. Pratināšana notikusi trīs vai četras reizes. Visas pratināšanas notikušas izolatora pratināšanas telpā latviešu valodā. Apsūdzētā sniegtās liecības fiksējusi nopratināšanas protokolā, protokolu sarakstījusi pratināšanas laikā. Apsūdzēto ar nopratināšanas protokolu iepazīstinājusi pēc pratināšanas, vairākas reizes pārlasījusi apsūdzētā sniegtās liecības, tad pārrunājusi ar apsūdzēto, vai paliek pie sarakstītā vai kaut kas jālabo. Pratināšanas beigās nolasījusi visu protokolu, apsūdzētajam bijusi iespēja pašam pārlasīt protokolu. Pratināšanas laikā apsūdzētais neko neminējis par psiholoģiska spiediena izdarīšanu saistībā ar liecību sniegšanu. Apsūdzētais pats visu stāstījis. Vienā no pēdējām pratināšanas reizēm apsūdzētais pats vēlējies sniegt liecības, vēlējies vēl kaut ko pateikt un izsaucis liecinieci. Visas nopratināšanas tikušas fiksētas. Lieciniece aizgājusi pie apsūdzētā, jo viņš atcerējies apstākļus, kas iepriekš nebija fiksēti nopratināšanas protokolā. Pirms nopratināšanas apsūdzētajam netika pieaicināts aizstāvis, jo apsūdzētais teicis, ka nevēlas. Katrā nopratināšanas reizē tika izskaidrotas tiesības, bet apsūdzētais teica, ka aizstāvi vajadzēs tikai uz prokuratūru un tiesu. Apsūdzētais nevienu reizi neizrādījis vēlmi aicināt aizstāvi, palicis pie sava.

Izvērtējot cietušā, liecinieku liecības, tiesa secina, ka katra no personām liecina par tai zināmajiem apstākļiem iztiesājamās lietas sakarā. Norādāms, ka liecinieces /pers. L/ liecības par to, ka /pers. C/ gulējis gultā kails un bijis nomazgājies, nav apstiprinātas ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, tiesas ieskatā lieciniece kļūdaini uztvērusi faktus, kas saprotams, jo atradusi savu dēlu mirušu, pati ir cienījamā vecumā. Tiesa uzskata, ka cietušā un liecinieku liecības, arī liecinieces /pers. L/ liecības (izņemot pretrunīgo tās daļu), izmantojamas pierādīšanā, tās nav pretrunīgas, ir secīgas, tiek apstiprinātas ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Apsūdzība pierādīta arī ar tālāk norādītajiem rakstveida pierādījumiem.

Ar 2018.gada 9.aprīļa Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Ekspertīzes un izpētes departamenta Zemgales reģionālās nodaļas tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumu Nr.8 pierādīts, ka /pers. C/ nāves cēlonis ir trula slēgta galvas trauma ar asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, smadzeņu vēderiņu sistēmā, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku un piebriešanu, šoku. Nāve varēja iestāties 2018.gada 13.janvāra rītā, ko apstiprina līķa agrīno parādību izteiktības pakāpe, kuru izpausmes konstatētas notikuma vietā 2018.gada 13.janvārī no plkst.11.51-12.16.

/pers. C/ konstatēti miesas bojājumi galvas apvidū: sista caurejoša ādas brūce virs kreisās uzacs, ādas nobrāzumi un zemādas asinsizplūdumi uz sejas, vairākas sistas brūcītes abu lūpu gļotādās, deguna kaulu lūzums, asinsizplūdumi uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas abu deniņu rajonos ar pārejām uz abu deniņu muskuļiem, galvaskausa pamatnes kreisās puses priekšējās bedres (pieres kaula orbītas daļas) lūzums, hematomas tipa asinsizplūdums zem cietā smadzeņu apvalka ap visu kreiso smadzeņu puslodi, lielperēkļaini asinsizplūdumi zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem ap abām pieres daivām, kreisās deniņu un paura daivas priekšējām sānu daļām, ap labo deniņdaivu, ap smadzenītēm un ap abām pakauša daivām, asiņošana smadzeņu vēderiņu sistēmā.

Šie miesas bojājumi varēja rasties cietu, trulu priekšmetu, ne mazāk kā septiņkārtēju, savstarpēji kumulējošu iedarbību rezultātā; miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem un ir bīstami dzīvībai, un tieši cēloniski saistīti ar nāves iestāšanos.

/pers. C/ konstatēta arī sisti plēsta, caurejoša ādas brūce kreisās uzacs apvidū, kura radusies cieta, trula priekšmeta, kuram bija norobežota šķautne (iespējams, noapaļota) iedarbības rezultātā. Brūcei no līķa kreisās uzacs rentgena fluorescentajā analīzē konstatēts paaugstināts dzelzs daudzums ap to.

/pers. C/ konstatēti zemādas asinsizplūdumi jostas labajā pusē un labā augšstilba mugurēji - iekšējā virsmā.

Šie miesas bojājumi radušies cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, apmēram vienlaicīgi ar miesas bojājumiem galvas apvidū un pēc sava rakstura kā atsevišķi, tā kopumā pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Pēc nodarītajiem miesas bojājumiem galvas apvidū /pers. C/ varēja nodzīvot laika posmu no dažiem minūšu desmitiem līdz dažām stundām, par ko liecina makroskopisko un mikroskopisko izpēšu rezultāti.

Tiesu toksikoloģiskajā izpētē /pers. C/ līķī konstatētas 2,29 promiles etilspirta *(lietas 4.-6.lapa)*.

Tiesas sēdē eksperts Vilnis Vītols paskaidroja, ka /pers. C/ pēc gūtajiem miesas bojājumiem varēja pārvietoties ierobežotā apjomā, konkrēti kādā, nav iespējams pateikt. Viņam bija daudz un smagi miesas bojājumi, kas pieļāva tikai ierobežotas darbības. Ņemot vērā mirušā mikroskopisko un makroskopisko uzbūvi, viņš varēja nodzīvot dažus minūšu desmitus līdz dažas stundas. Dažus minūšu desmitus /pers. C/ varēja arī veikt kaut kādas ierobežotas darbības. Maz ticams, ka /pers. C/ pēc gūtajiem miesas bojājumiem un alkohola reibumā varēja izdarīt mērķtiecīgas darbības. Ja to arī varēja, tad tikai īsu brīdi. Smagu miesas bojājumu gadījumā eksperts vienmēr konsultējas ar Histoloģijas nodaļas ārstu un tā nonākts līdz secinājumam, ka /pers. C/ pēc gūtajiem miesas bojājumiem nodzīvoja no pāris minūšu desmitiem līdz pāris stundām. Ja tiek norādīts "dažas stundas", tad tas varētu būt trīs līdz piecas stundas. Kā norādīts atzinumā, tad /pers. C/ nāve iestājās 13.janvāra rīta pusē, jo līķis vēl bija silts. Temperatūra plkst.12.00 tika mērīta taisnajā zarnā un tā bija 32,4 grādi. Dažas stundas var tikt rēķinātas no 2018.gada 13.janvāra pulksten 00.00. Līķim bija tūska zemādas asins izplūdumiem, kas visos gadījumos bija vienāda un tas norāda uz to, ka miesas bojājumi izdarīti īsā laika posmā - minūtēs. Atzinumā norādītais termins "kumulējošs" nozīmē viens otru pastiprinošs. No kura tieši sitiena iestājusies nāve, konkrēti nevar pateikt. Eksperts norādīja, ka stundā noārdās 0,13 promiles alkohola. Miesas bojājumu izdarīšanas brīdī bija lielāka alkohola koncentrācija, un nakts vidū /pers. C/, iespējams, bija vēl lielāka alkohola koncentrācija. Miesas bojājumi izdarīti ar kaut ko, kam ir noapaļota šķautne, iespējams, sperot ar apautu kāju. Brūcē konstatēts paaugstināts dzelzs daudzums, bet, vai tas radies no spēriena ar apautu kāju, viennozīmīgi nevar pateikt. Sekcijas galds arī ir metālisks, dzelzs daļiņas varēja iekļūt brūcē arī ar ūdeni. Droši nevar pateikt, ka tas būtu bijis metālisks lauznis, iespējams, tas bija arī spēriens ar kāju. Eksperts nevarēja paskaidrot, kā uz apaviem varēja atrasties dzelzs daļiņas.

Ar 2018.gada 13.janvāra līķa apskates protokolu pierādīts, ka /pers. C/ līķis atrasts /adrese/. Līķis atradies dīvānā pozā uz muguras. Apģērbs – melni pelēki gaišs, svītrots, sintētisks džemperis, zilganpelēks, strīpains t-krekls, gaiši zilganpelēkas apakšbikses. Apģērbs difūzi notraipīts ar asinīm, pleķu notecējumi un smērējumu veidā. Līķa galva atradusies uz spilvena, uz tā pleķu veidā asinis, kas uzsūkušās. Uz līķa sejas sakaltušas un nedaudz recekļainas asiņu pēdas notecējumu un smērējumu veidā. Uz abām plaukstām un abām pēdām asinis iztraipītu pilienu, smērējumu, notecējumu veidā, kas apkaltušas. Sejas skeleta kauli, aptaustot, veseli, lūpu gļotādās vairākas brūces līdz 0,8 cm ar nelīdzenām malām ar plašiem zilganvioletiem asins izplūdumiem ap tām. Kreisās auss ejā apkaltuši asiņu recekļi, abu acu plakstos labā vaiga rajonā plaši, saplūstoši, zilganvioleti asins izplūdumi zemādā un audos. Kreisā vaiga ārmalā nenoteiktas formas sārts ādas noberzums 6x5 cm. Kreisās uzacs augšdaļā horizontāli izvietota lauztas līnijas forma 3x0,4 cm caurejoša ādas brūce, nelīdzenām formām, pildīta ar asinīm, kas apkaltušas. Galvas velves daļā, pārsvarā kreisajā pusē, mīksts audu pietūkums. Labā augšstilba mugurēji iekšējā virsma visā tā garumā plaši saplūstoši zilganvioleti asins izplūdumi *(lietas 7.-8.lapa)*.

2018.gada 15.janvāra līķa papildus apskates protokolā (apskate izdarīta Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Ekspertīzes un izpētes

departamenta Zemgales reģionālajā nodaļā) fiksēts, ka no līķa labās un kreisās roku pirkstiem paņemti nagu nogriezumi, kuri iepakoti papīra aploksnē. No līķa labās un kreisās rokas pirkstiem un plaukstas paņemti nospiedumi. Apskates laikā izņemtas līķa drēbes – apakšbikses, džemperis un T-krekls *(lietas 9.lapa)*.

2018.gada 13.janvāra protokolā par dzīvokļa /adrese /, apskati norādīts, ka, virtuvē atrodas skapītis, uz kura atrodas tukša stikla pudele, tukša alkoholiskā kokteiļa pudele, tukša plakana pudele, konservu attaisāmais. Zem virtuves loga uz grīdas saliktas vairākas tukšas alkohola un divas limonādes pudeles. Virtuvē uz galda kreisajā malā pelnu trauks ar cigarešu izsmēķiem. Blakus pelnu traukam cigarete, divas tukšas stikla kokteiļu pudeles. Galda malā redzamas divas stikla mazās glāzītes un viena liela stikla glāze, kurā gaiši baltas krāsas šķidrums. Pie galda divi krēsli.

Ieejot istabā pa kreisi, sekcija, kur stāv televizors, pie nākamās sienas pa vidu dīvāns. Pie nākamās sienas no skapja pa labi galds. No galda pa labi dīvāns, kurā guļ vīrieša līķis. Virs dīvāna uz sienas redzamas asins šļakatu pēdas. Pie dīvāna uz zemes asins piles un smērējumi. Pie nākamās sienas virs dīvāna malas putnu uzlīmes, zem - redzamas asins šļakatas. Virs dīvāna uz griestiem redzamas asins šļakatas. No ieejas durvīm pa labi atrodas galdiņš, uz kura atrodas mobilais telefons *Nokia*, tumšas krāsas naudas maks, kas atvērts, šķiltavas, brilles, briļļu maciņš, mobilais telefons, lādētājs *(lietas 14.-15.lapa)*. Fototabulā redzams, ka dzīvokļa ārdurvīm slēdzenes nav bojātas. Virtuvē uz galda atrodas pelnutrauks ar izsmēķiem, pudeles. Zem palodzes uz grīdas atrodas pudeles, zem galda saplēsta krūze. Fiksēts skats uz vīrieša līķi, uz galdiņu ar uz tā esošajām mantām, kopskats uz sienu, kur redzamas asins pēdas, skats uz asins šļakatām uz sienas un uz griestiem, skats uz krūzi, uz kuras roktura redzamas asinīm līdzīgas vielas pēdas *(lietas 17.-28.lapa)*.

2018.gada 19.marta eksperta atzinumā par komisijas daktiloskopiskās ekspertīzes veikšanu norādīts, ka uz pudeles ar uzrakstu "Cēsu Bar Koktail", pudeles "3 graudu", pudeles "Vodka", identificētas /pers. C/ pēdas, kas atstātas ar rokas īkšķi un rādītājpirkstu, savukārt uz ārdurvju iekšpuses identificētas /pers. B/ atstātās pēdas ar kreisās rokas delnas zempirkstu zonas daļu. *(lietas 30.-35.lapa)*.

Ar 2018.gada 30.jūlija Kriminālistikas pārvaldes komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes atzinumu Nr.1800538 pierādīts, ka uz apsūdzētā labās rokas nagiem, jakas, nomazgājumā no maka, ietilpst /pers. C/ bioloģiskais materiāls *(lietas 176.-177.lapa)*.

2018.gada 13.janvārī liecinieks /pers. C/ atpazinis apsūdzēto pēc kopējiem sejas vaibstiem *(lietas 55.-56.lapa)*.

2018.gada 13.janvārī plkst.16.20 apsūdzētajam konstatētas 0,45 promiles *(lietas 66.lapa)*.

Lietas materiālos esošajā 2018.gada 13.janvāra apsūdzētā aplūkošanas protokolā norādīts, ka personai ir redzama skramba virs labās acs, tikuši nogriezti abu roku nagi. /pers. B/ ģērbies melnā, adītā cepurē, melnā virsjakā, zilās džinsa biksēs un brūnas krāsas kurpēs. Uz kurpēm un uz virsjakas ir redzamas asinīm līdzīgas vielas traipi, veicot pārbaudi ar *Obi tests* uz asins esamību, konstatēts, ka uz drēbēm ir asins traipi *(lietas 70.lapa)*.

2018.gada 13.janvāra izņemšanas protokolā fiksēts, ka /adrese/, apsūdzētais izsniedzis pie /pers. C/ paņemtās mantas - maisu ar gaļu, mobilo telefonu *Nokia*, kā arī savu tumšas krāsas virsjaku un tumšas krāsas apavus. 2018.gada 13.janvāra eksperta darba protokolā norādīts, ka izņemtas brūnas krāsas kurpes un melna jaka ar krāgu *(lietas 94.-95., 96.-97.lapa)*.

2018.gada 13.janvārī izdarīta apskate telefonam *Nokia*, kas ir melnā krāsā, uz apskates brīdi izslēgts, redzams, ka tajā nav SIM karšu *(lietas 98., 99.-100.lapa)*.

Valsts SIA "Daugavpils psihoneiroloģiskā slimnīca" 2018.gada 16.aprīļa ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumā Nr.46 norādīts, ka apsūdzētais noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā neslimoja ar psihisku saslimšanu vai plānprātību, viņš bija psihiski vesels un bija spējīgs visā pilnībā saprast savas darbības un tās vadīt. Apsūdzētais jāuzskata par pieskaitāmu, viņam nav nepieciešama medicīniska rakstura piespiedu līdzekļu piemērošana. Apsūdzētajam nav psihisko noviržu, kuras neļauj apzināties savu darbību un vadīt to, ar apsūdzēto var veikt izmeklēšanas darbības un viņš ir spējīgs pareizi saprast un izvērtēt lietai nozīmīgus apstākļus un pareizi par tiem liecināt, arī var piedalīties tiesas sēdē.

Ekspertīzes laikā cita starpā apsūdzētais stāstījis, ka alkohola lietošanas laikā /pers. C/ viņu apvainojis tā un izmantojis tādus izteicienus, kādus iepriekš tiesāts cilvēks nespēj paciest. Apsūdzētais norādījis, ka dažas reizes /pers. C/ iesitis virtuvē un dažas reizes istabā *(lietas 114.-117.lapa)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmās daļas nosacījumiem pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Kriminālprocesa likuma 124.panta pirmā daļa noteic, ka pierādīšanas priekšmets ir visu kriminālprocesa gaitā pierādāmo apstākļu kopums un ar tiem saistītie fakti un palīgfakti. Savukārt šī panta otrā daļa noteic, ka kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība.

Lietā ir strīds par noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi, jo apsūdzētais neatzīst izdarīto sitienu skaitu, to, ka sitis ar kādu (izmeklēšanā nenoskaidrotu) priekšmetu, norādot, ka iesitis /pers. C/ pļauku un izdarījis divus sitienus pa seju. Lietā ir strīds arī par noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi, jo apsūdzētais norādījis, ka viņš negribējis nogalināt /pers. C/.

Kā tiesa norādīja iepriekš, tad slepkavību var izdarīt ar aktīvu darbību, proti, pielietojot muskuļu spēku, izmantojot priekšmetus, un tiesai nav šaubu, ka arī konkrētajā gadījumā slepkavības izdarīšanai apsūdzētais ir izmantojis savu spēku sitot, darījis to ar dūrēm un kādu nenoskaidrotu priekšmetu.

Apsūdzētais liecināja, ka apsūdzībā norādītajā laikā viņš un /pers. C/ lietojuši alkoholu virtuvē, /pers. C/ sācis lamāties, apsūdzētais iesitis /pers. C/, pēc tam alkohola lietošana turpināta dzīvojamajā istabā. /pers. C/ atkal sācis apvainot apsūdzēto un apsūdzētais, nespējot savaldīties, izdarījis /pers. C/ divus sitienus pa seju, līdz /pers. C/ pa degunu sākušas tecēt asinis. Norādāms, ka pēdējā vārda laikā apsūdzētais norādīja, ka viņš atzīst izdarīto sitienu skaitu, tāpēc vēlas, lai šī atzīšanās tiktu uzskatīta par atbildību mīkstinošu apstākli.

A r 2018.gada 19.marta daktiloskopiskās ekspertīzes atzinumu, 2018.gada 30.jūlija Kriminālistikas pārvaldes komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes atzinumu pierādīts, ka apsūdzētais bijis /pers. C/ dzīvesvietā un viņam bijusi fiziska saskare ar /pers. C/, jo uz apsūdzētā labās rokas nagiem ir konstatēts /pers. C/ bioloģiskais materiāls, savukārt /pers. C/ dzīvoklī konstatēti apsūdzētā pirkstu nospiedumu, taču norādāms, ka apsūdzētais nekad arī nav noliedzis atrašanos pie /pers. C/, konfliktu, fizisku saskari ar /pers. C/.

Ar cietušā /pers. L/ un liecinieces /pers. L/ liecību pierādīts, ka 2018.gada 13.janvāra rītā /pers. C/ atrasts miris, dzīvoklī valdījusi nekārtība, bijušas tukšas pudeles, izsmēķi. Minēto apstiprina arī 2018.gada 13.janvāra dzīvokļa apskates protokols un tam pievienotā fototabula. /pers. C/ bijusi tik ļoti sasista seja, ka viņa māte lieciniece /pers. L/ nav spējusi dēlu /pers. C/ atpazīt. No liecinieka /pers. C/ liecības izriet, ka kaimiņi redzējuši pie /pers. C/ ciemojamies kādu cilvēku, un liecinieks no apraksta izdarījis secinājumu, ka tas bijis apsūdzētais. Ar liecinieces /pers. L/ liecību ir pierādīts, ka iepriekšējā dienā pirms notikuma /pers. C/ dzīvoklis bija kārtīgs, neviens pie viņa nav ciemojies, un no liecinieču /pers. P/, /pers. L/ liecībām, liecinieka /pers. C/ liecībām izriet, ka mirušajam /pers. C/ nav bijis raksturīgi aicināt ciemos draugus, paziņas, lai kopā lietotu alkoholu.

To, ka neviens cits, izņemot apsūdzēto, apsūdzībā norādītajā laikā un vietā nav atradies, pierāda lietas materiālos esošais 2018.gada 13.janvāra dzīvokļa apskates protokols, kā arī 2018.gada 13.janvāra līķa apskates protokols un šiem protokoliem pievienotās fototabulas. Ar šiem pierādījumiem pierādīts, ka /pers. C/ nodarītie miesas bojājumi radījuši asiņošanu, par ko liecināja arī pats apsūdzētais. Asins pēdas ir konstatētas gan dīvānā, kurā atrasts /pers. C/ līķis, tā galvas daļā, gan uz /pers. C/ kājām, pēdām un džempera. Asins pēdas fiksētas gan uz grīdas pie dīvāna, gan uz sienām un griestiem ap un virs dīvāna.

Neviens pierādījums neapstiprina apsūdzētā izvirzīto versiju, ka /pers. C/ ir pārvietojies pa dzīvokli, tādējādi apstiprinot versiju par to, ka apsūdzētā

sitieni nebija tik spēcīgi, lai nogalinātu un /pers. C/ ir nogalinājis kāds cits. Asins pēdas dzīvoklī nekur citur kā tiesas iepriekš norādītajās vietās nav fiksētas, par tādām neliecināja ne cietušais /pers. C/, ne lieciniece /pers. L/, kuri bija dzīvoklī 2018.gada 13.janvārī, tātad neilgi pēc notikuma. Nav šaubu, ka gadījumā, ja /pers. C/ būtu pārvietojies pa dzīvokli, asins pēdas būtu bijušas kaut vai tāpēc, ka /pers. C/ pēdas bija ar asinīm, turklāt /pers. C/ bija spēcīga asiņošana no miesas bojājumiem galvā.

Apsūdzētā izdarīto sitienu skaits, raksturs un lokalizācija, kā arī nenoskaidrota priekšmeta izmantošana sitienu izdarīšanai ir pierādīta ar 2018.gada 9.aprīļa medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr.8 norādīto, ka /pers. C/ galvas apvidū konstatētie miesas bojājumi varēja rasties cietu, trulu priekšmetu ne mazāk kā septiņu savstarpēji kumulējošu iedarbību rezultātā, savukārt sisti plēstā caurejošā ādas brūce kreisās uzacs apvidū radusies cieta trula priekšmeta, kuram bija norobežota šķautne (iespējams, noapaļota), iedarbības rezultātā. Savukārt zemādas asinsizplūdumi jostas labajā pusē un labā augšstilba mugurēji iekšējā virsmā, kas radušies cietu trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, ir radušies apmēram vienlaicīgi ar miesas bojājumiem galvas apvidū. Tiesas sēdē eksperts V. Vītols apstiprināja ekspertīzē norādīto, ka visi /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi ir radušies īsā laika periodā, proti, dažu minūšu, mazāk nekā vienas stundas laikā un secīgi - tos nodarījusi viena persona. Miesas bojājumi tikuši nodarīti, sitienus izdarot ne tikai ar rokām, dūrēm, bet sitienu izdarīšanai ir izmantots arī kāds priekšmets.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata par pierādītu lietā, ka visi /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi ir radušies apmēram vienlaicīgi, miesas bojājumi galvas apvidū radušies ne mazāk kā septiņu sitienu rezultātā, kas varētu būt izdarīti, sitot ar dūrēm, savukārt brūce kreisās uzacs apvidū radusies no sitiena ar kādu nenoskaidrotu priekšmetu, un tiesai nav šaubu, ka visus miesas bojājumus apsūdzētajam ir nodarījis apsūdzētais.

Lietā esošie pierādījumi neapstiprina apsūdzētā sākotnēji izvirzīto versiju, ka miesas bojājumus /pers. C/ ir izdarījis kāds cits, jo par to nav ziņu ne liecinieku liecībās, ne veiktajā dzīvokļa apskatē, /pers. C/ līķis atrasts vietā, kur apsūdzētais /pers. C/ redzēja sēžam aizejot, nekas neliecina par to, ka laikā pēc tam, kad apsūdzētais atstāja notikuma vietā, tajā būtu ieradusies vēl kāda persona. Turklāt eksperts V. Vītols tiesas sēdē norādīja uz iespējamību, ka /pers. C/ pēc saņemtajiem miesas bojājumiem varēja dzīvot dažas stundas, veicot kādas ierobežotas kustības, kas nebija mērķtiecīgas.

Kā tas izriet no apsūdzētā liecības, tad viņš atstājis /pers. C/ sēžam dīvānā un kā tas izriet no 2018.gada 13.janvāra dzīvokļa apskates protokola un šī pašā datuma līķa apskates protokola, cietušā un liecinieces /pers. L/ liecības, tad šajā pašā dīvānā /pers. C/ atrasts 2018.gada 13.janvārī miris.

Apsūdzētā versiju par citas personas atrašanos /pers. C/ dzīvesvietā neapstiprina arī lieciniekа /pers. F/ liecība, jo lietā nav strīda par to, ka apsūdzētais 2018.gada 12.janvāra vakarā laikā ap plkst. 22.00-23.00 vairs neatradās pie /pers. C/, jo šajā laikā apsūdzētais redzēts ejam Jēkabpilī netālu no *Stoker* Jēkabpilī, taču minētais nepierāda, ka nāvējošos miesas bojājumus /pers. C/ ir nodarījis kāds cits.

Apsūdzētais, kā tas izriet no viņa liecības, promejot pārbaudījis /pers. C/ maka saturu, ledusskapja saturu, paņēmis no tā gaļu, no galda istabā mobilo telefonu. To, ka apsūdzētais paņēma no /pers. C/ minētos priekšmetus, apstiprina arī /pers. L/ liecība, par to, ka no /pers. C/ dzīvokļa pazudis gaļas gabals, telefons un šķēres, kā arī 2018.gada 30.jūlija eksperta atzinums, konstatējot apsūdzētā bioloģisko materiālu uz /pers. C/ piederošā maka un 2018.gada 13.janvāra izņemšanas protokols par to, ka apsūdzētā dzīvesvietā izņemts maiss ar gaļu, telefons *Nokia*, kā arī 2018.gada 13.janvārī telefona apskates protokols.

Norādāms, ka lietā ir pierādīts, ka pirms iešanas prom apsūdzētais apzināti izvēlējies no vairākiem /pers. C/ telefoniem to, kurš darbojās; uz to 2018.gada 31.maija liecībās norādīja pats apsūdzētais – viņš redzējis, ka /pers. C/ lieto tieši šo telefonu. Arī cietušais liecināja, ka pazudis tas tēva telefons, kurš darbojies, savukārt lieciniece /pers. L/ norādīja, ka nevarējusi dēlu sazvanīt, telefons bijis izslēgts. 2018.gada 13.janvārī, apskatot telefonu, konstatēts, ka tajā nav SIM kartes, taču minētais nenozīmē, ka SIM kartes tajā nebija brīdī, kad apsūdzētais to paņēma no /pers. C/ dzīvokļa.

Tiesa konstatē, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina apsūdzētā pret /pers. C/ vērstās aktīvās darbības, kas izpaudušās ar muskuļu spēku, kāda priekšmeta pielietošanu un šo darbību rezultātā nodarītie miesas bojājumi bijuši par iemeslu /pers. C/ nāvei, tā konstatējot arī cēloņsakarību starp apsūdzētā veiktajām darbībām un to, ka apsūdzētā nodarīto miesas bojājumu rezultātā iestājās /pers. C/ nāve.

Kā tiesa norādīja spriedumā iepriekš, tad no subjektīvās puses slepkavību var izdarīt kā ar tiešu, tā ar netiešu nodomu. Nozieguma motīvi nodarījuma kvalifikāciju neietekmē (sk. *U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 234.lpp.*).

Noskaidrojot vainīgā nodoma saturu, jāpamatojas uz izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļu kopumu, īpaši ņemot vērā nodarījuma izdarīšanas veidu un rīkus, brūču un citu miesas bojājumu daudzumu, raksturu un lokalizāciju, vainīgā noziedzīgo darbību pārtraukšanas iemeslu un viņa rīcību pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, kā arī izvērtējot vainīgā un cietušā iepriekšējo izturēšanos, viņu attiecības pirms nodarījuma izdarīšanas un citus apstākļus, kas var liecināt par vainīgā nodomu (sk. *Augstākās tiesas apkopojuma "Tiesu prakse krimināllietās par slepkavībām" (2009./2010.gads), 110.lpp. 1.3.punktu, atrodams http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas*).

Turklāt par subjektīvās puses patieso saturu liecina ne tikai liecības, bet arī ar pierādījumiem konstatētā personas rīcība.

Tiešs un netiešs nodoms viens no otra atšķiras ar psihiskās darbības gribas momentu attiecībā pret kaitīgajām sekām – tiešs nodoms ietver kaitīgo seku vēlēšanos, bet netiešs – vienīgi kaitīgo seku pieļaušanu. Tieša un netieša nodoma intelektuālais moments ietver vienus un tos pašus psihiskās darbības kritērijus – apzināšanos, ka darbība vai bezdarbības akts ir nepieļaujams (neatļauts), un kaitīgo seku paredzēšanu. Darbības vai bezdarbības kaitīgo seku paredzēšana ir personas psihiska darbība, kas vērsta uz ārējās pasaules objektīvajām izmaiņām nākotnē un nozīmē to, ka personai ir priekšstats par šīm izmaiņām sakarā ar viņas izdarīto prettiesisko darbību un viņa šīs izmaiņas apzinās. Apzināšanās nozīmē to, ka persona saprot nodarījuma kaitīgumu noteiktām interesēm, balstoties uz dzīves pieredzi, erudīciju, izglītību, vispārējo kultūras līmeni, tiesisko apziņu u.c. Netieša nodoma gadījumā personas griba nav tieši vērsta uz noziedzīgā rezultāta sasniegšanu, taču aptver seku iestāšanās reālu iespējamību (sk. *U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015, 66.lpp.*).

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā liecības spilgti apliecina viņa aizkaitināmību, to, ka apsūdzētais bija dusmīgs. No lietā noskaidrotajiem apstākļiem izriet, ka /pers. C/ bija sadusmojis apsūdzēto vispirms par viņa diviem *euro* nopirkto alu atsakoties dzert pie veikala un aizejot mājās, par ko liecināja apsūdzētais, savukārt, jau atrodoties dzīvoklī pie /pers. C/, starp abiem izcēlies konflikts, jo apsūdzētais jautājis, kad viņam tiks atdoti divi *euro* un /pers. C/ sācis vārdiski aizskart apsūdzēto un kā izriet no apsūdzētā liecības, tad /pers. C/ uzvedies viņam nepieņemami - klaigājis, apvainojis apsūdzēto, lietojot lamu vārdus, izskatījies neadekvāts. Apsūdzētais šādā situācijā vēlējies apklusināt /pers. C/ vispirms iesitot pļauku, nedaudz vēlāk izdarot vismaz septiņus spēcīgus sitienus pa galvu, izdarot sitienus pa ķermeni.

Apsūdzētā nodomu spilgti raksturo mirušajam konstatētie miesas bojājumi. Apsūdzētā darbības, izdarot tik daudz spēcīgas un traumējošas darbības /pers. C/ pa galvu, turklāt sitot arī ar kādu nenoskaidrotu priekšmetu, izdarot sitienus vairākkārt, bojājumu nodarīšanas intensitāte, par ko liecina konstatētie miesas bojājumi, tas, ka tie izdarīti īsā laika periodā, apstiprina apsūdzētā nodomu panākt /pers. C/ nogalināšanu. Apsūdzētā izdarīto sitienu skaits bija pietiekams, lai radītu dzīvībai svarīgu orgānu bojājumu un funkciju traucēšanu, kā rezultātā /pers. C/ iestājās nāve, un tas konstatēts ar medicīniskās ekspertīzes atzinumu.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētā izdarīto traumējošo darbību daudzums, spēks, ar kādu sitieni izdarīti, tas, ka vairums sitienu izdarīti pa galvu, /pers. C/ nāves cēlonis, nepārprotami norāda uz to, ka apsūdzētais apzināti pieļāvis savu darbību kaitīgo seku iestāšanās iespējamību. To, ka sitieni bija spēcīgi, pierāda asins šļakatas uz sienām, uz griestiem, kas uzskatāmi redzams 2018.gada 13.janvāra dzīvokļa apskates protokolā un tam pievienotajā fototabulā, un kā tiesa jau minēja, tad apsūdzētais liecināja, ka viņa izdarītie sitieni ir spēcīgi.

Ja no lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka, pielietojot vardarbību, vainīgais cietušā nāves iestāšanos nav vēlējies, lai arī apzināti to pieļāvis, vai arī vainīgajam ir bijis vienalga, vai cietušā nāve iestāsies vai neiestāsies, viņam jāatbild par sekām, kādas faktiski iestājušās, ja tās satur noziedzīga nodarījuma sastāvu. Apzināta seku pieļaušana var izpausties arī kā vienaldzība pret kaitīgajām sekām. (sk. *U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015, 66.lpp. un U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 230.lpp.*).

Uz apsūdzētā netiešo nodomu norāda viņa paša sniegtās liecības par to, ka viņš /pers. C/ nāvi nav vēlējies, gribējis tikai apklusināt /pers. C/, taču lietā esošie pierādījumi pierāda, ka apsūdzētais sitis spēcīgi un vairākkārt, kas ir pretrunā ar to, ka apsūdzētais vēlējās tikai nomierināt, apklusināt /pers. C/. Norādāms, ka apsūdzētais varēja jebkurā brīdī doties prom no /pers. C/ dzīvokļa, taču gluži pretēji – viņš to neizdarīja, bet turpināja iesāktās vardarbīgās darbības pret /pers. C/. Uz apsūdzētā netiešo nodomu norāda arī viņa rīcība tūlīt pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, proti, apsūdzētais aizgājis no notikuma vietas, paņemot līdzi gaļas gabalu, telefonu, tā liedzot /pers. C/ izsaukt mediķus. 2018.gada 13.janvārī, kad apsūdzētais aizturēts, viņš bijis izbrīnīts par to, ka /pers. C/ ir miris, nedaudz vēlāk liecinot, ka esot sitis /pers. C/, sitieni bijuši spēcīgi.

Ievērojot iepriekš minētos faktus, tiesa apsūdzētā nodoma saturā konstatē netieša nodoma pazīmes, proti, apsūdzētais apzinājās savas darbības kaitīgumu, paredzēja, ka viņa nodarījuma rezultātā var iestāties cietušā nāve, un kaut arī šīs sekas nav vēlējies, tomēr apzināti pieļāvis /pers. C/ nāves iestāšanos.

Kriminālprocesa likuma 19.pantā nevainīguma prezumpcijas princips cita starpā noteic arī to, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Atbilstoši Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vainīgums noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Tiesai ir pienākums saprātīgu šaubu gadījumā un tiešu pierādījumu trūkuma apstākļos piemērot nevainīguma prezumpciju.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējusi pierādījumus kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, noskaidrojusi apsūdzētā darbības, nodomu, ņemot vērā, ka apsūdzētais ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, atzīst, ka tiesas izmeklēšanā tika izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par noziedzīgā nodarījuma sastāva esību un līdz ar to ir konstatējams Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvs.

Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Izlemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmā soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.pantā noteikto, proti, sods nosakāms tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz attiecīgā panta sankcija, ievērojot šī likuma nosacījumus. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, savukārt nosakot soda apmēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat vērā ņemams Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais iepriekš piecas reizes kriminālī sodīts, pēdējo reizi ar Jēkabpils rajona tiesas 2017.gada 5.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 100 stundām. Spriedums stājies spēkā 2017.gada 17.janvārī, taču ar Jēkabpils rajona tiesas 2017.gada 12.oktobra lēmumu neizciestais sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 13 dienām, 2017.gada 13.decembrī sods izciests *(lietas 63.-65.lapa)*. Secināms, ka apsūdzētais, ievērojot Krimināllikuma 63.panta nosacījumus, šo noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Laikā no 2009.gada līdz 2017.gada apsūdzētais administratīvi sodīts 12 reizes *(lietas 62.lapa)*. Lietā ir ziņas, ka apsūdzētajam ir trīs nepilngadīgi bērni, ir šķīries, pašam deklarētās dzīvesvietas nav, ir ieguvis 9.klašu izglītību *(lietas 139.lapa)*.

Izvērtējot iegūtās ziņas, tiesa secina, ka apsūdzētais ir vērtējams negatīvi, jo apsūdzētais ir vairākas reizes tiesāts, izcietis sodu, taču turpina izdarīt noziedzīgos nodarījumus, kas nozīmē, ka apsūdzētais nevēlas laboties. Apsūdzētajam ir destruktīvs dzīvesveids, viņam nav deklarētās dzīvesvietas, algotu darbu nestrādā.

Krimināllikuma 116.panta sankcijā paredzēts sods mūža ieslodzījums vai brīvības atņemšana uz laiku no pieciem līdz 20 gadiem, kā arī papildsods - probācijas uzraudzība - uz laiku līdz trim gadiem, un saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu apsūdzētais ir izdarījis sevišķu smagu noziegumu, tīši nonāvējot citu personu. Tiesa pievienojas prokurores viedoklim par to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts cietušā dzīvesvietā, turklāt prom ejot, apsūdzētais paņēmis cietušā mantas, tajā skaitā gaļu no ledusskapja, kas norāda uz apsūdzētā cietsirdību, pat cinismu attiecībā pret mirušo un paaugstina apsūdzētā izdarītā nozieguma kaitīguma pakāpi.

Lietā nav konstatējami apsūdzētā atbildību mīkstinošie apstākļi. Tas, ka apsūdzētais pēdējā vārda laikā atzina savu vainu izdarītajos sitienus, to skaitā, kas, viņaprāt, mīkstinot atbildību, nav atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli, jo apsūdzētais nevienā liecināšanas reizē nav sniedzis patiesu liecību, ir mēģinājis izvairīties no atbildības par izdarīto un tiesa ir pārliecināta, ka savas vainas daļēja atzīšana, nav atzīstama par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Tāpat apsūdzētā atbildību nemīkstina tas, ka apsūdzētais neesot nekad traucējis veikt izmeklēšanu, esot vienmēr sadarbojies ar to. Norādāms, ka saskaņā ar Krimināprocesa 67.panta pirmās daļas 1., 2., 5.punktu jau no aizturēšanas brīža personai ir pienākums netraucēt krimināprocesa norisi, ierasties noteiktajā laikā, kā arī pienākums ievērot procesuālo kārtību izmeklēšanas darbības laikā. Līdz ar to tiesa secina, ka apsūdzētais gluži vienkārši ir pildījis savus pienākumus, nevis izcēlies ar kādu īpaši aktīvu darbību nozieguma atklāšanā.

Apsūdzētā atbildību pastiprina Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktā norādītie atbildību pastiprinošie apstākļi, proti, izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un noziedzīgais nodarījums ir izdarīts alkohola ietekmē.

Izvērtējot prokurores prasītā soda veida un apmēru, aizstāves viedokli, tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem, apsūdzētajam par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu uzskata sodu brīvības atņemšanas veidā.

Kā tas redzams no lietā esošās Sodu reģistra izziņas, tad apsūdzētais vairākas reizes izcietis sodu, taču turpina izdarīt noziedzīgos nodarījumus, šo sevišķi smago noziegumu izdarījis neilgi pēc tam, kad atbrīvots no ieslodzījuma vietas. Minētais viennozīmīgi apliecina, ka apsūdzētais nespēj atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, turpina tos izdarīt, nedomājot par sekām. Saprotams, ka personai, kura izdarījusi tīšu sevišķi smagu noziegumu, kura agrāk bijusi sodīta, brīvības atņemšana ir atbilstošs un taisnīgs sods. Nenoliedzami, ka sabiedrības interesēs ir apsūdzētā izolēšana no tās, savukārt apsūdzētā interesēs ir izciest viņam atbilstošu un taisnīgu sodu (sk. arī *A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp.*). Apsūdzētājam, atrodoties ieslodzījuma vietā, būs iespēja izdarīt secinājumus par savu uzvedību un tās sekām, tajā pašā laikā izjūtot šo sodu kā pietiekami audzinošu, turklāt apsūdzētais soda izciešanas laikā neapdraudēs sabiedrību.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka netika konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi, taču konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, tāpēc tiesa uzskata, ka taisnīgs un samērīgs soda apmērs apsūdzētajam ir brīvības atņemšana uz 13 gadiem, kā to norādīja prokurore.

Apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 116.pantā paredzētais obligāti piemērojamais papildsods – probācijas uzraudzība, šī papildsoda termiņu nosakot uz trim gadiem. Tiesa uzskata, ka saņemtās ziņas par apsūdzēto, viņa destruktīvo dzīvesveidu, noziedzīgā nodarījuma raksturs, apstiprina, ka

apsūdzētā uzvedība ir kontrolējama un viņš ir pakļaujams Valsts probācijas dienesta uzraudzībai pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 529.panta otrajai daļai un Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.^{2} pantam apsūdzētajam nosakāms pienākums nākamajā dienā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes ierasties probācijas uzraudzības soda izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu apsūdzētajam noteiktajā brīvības atņemšanas soda termiņā ir ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais pavadījis apcietinājumā, proti, laiks no 2018.gada 13.janvāra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Lemjot jautājumu par drošības līdzekļu nepieciešamību turpmāk, tiesa secina, ka apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis - apcietinājums - saskaņā ar Krimināllikuma 241.panta trešo daļu ir saglabājams līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai, tā nodrošinot sprieduma izpildi, turklāt apsūdzētais tiek notiesāts par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, kas pats par sevi ir pamats turpināt apsūdzētajam piemērot esošo drošības līdzekli.

Lietā izlemjams jautājums par pieteikto kaitējuma kompensāciju.

2004.gada 29.aprīļa Eiropas Padomes Direktīva 2004/80/EK „Par kompensāciju noziedzībā cietušajiem" paredz taisnīgas un samērīgas kompensācijas apmēra ievērošanu par nodarīto kaitējumu. Šis direktīvā minētais princips atrunāts Kriminālprocesa likuma 22.pantā, kas noteic personas tiesības, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, pieprasīt un saņemt kompensāciju.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmās daļas nosacījumiem kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešamām un mantisko zaudējumu.

Cietušais /pers. L/ lietā pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju 10 000 *euro* apmērā, un, kā tiesa norādīja, apsūdzētais pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina daļēji.

Tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 26.nodaļu, kas regulē ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšanas kārtību. Šīs nodaļas 352.panta pirmajā daļā noteikti kritēriji, kas ievērojami, nosakot kompensācijas apmēru, proti, tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā: (1) radīto mantisko zaudējumu apmēru; (2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; (3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; (4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; (5) psihiskās traumas.

Civillikuma 1635.pants noteic, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt, ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, tad pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

Konkrētajā gadījumā jau prezumējams, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rezultātā cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā dzīvību zaudēja cietušā tēvs, tāpēc tiesai jāvērtē kaitējuma apmērs, kas ir atkarīgs no kaitējuma rakstura, kaitējuma nodarīšanas apstākļiem, kā arī citiem būtiskiem apstākļiem, tajā skaitā cietušā rīcības.

Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā" (atrodama *http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas)* norādīts, ka lietās apsūdzībā pēc Krimināllikuma 116.panta morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir no 9960,10 *euro* līdz 14 228,72 *euro*. Tajā pašā laikā norādāms, ka katrā lietā morālā kaitējuma apmērs ir lemjams pēc tiesas ieskata, izvērtējot likumā noteiktos kritērijus, jo nav iespējams likumā jautājuma komplicētības un individualitātes dēļ uzskaitīt visus gadījumus, kad kompensācija piešķirama un noteikt tās apmēru katrā konkrētā gadījumā (sk. *Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 28.marta lēmumu lietā Nr.11096125312, SKK-13/2018*).

Morālā kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas. Nosakot atlīdzību par morālo kaitējumu saskaņā ar taisnīguma principu, ir jāizvērtē ne tikai cietušā intereses, bet arī šo interešu samērīgums, jo taisnīgums tiks sasniegts tikai tad, kad tiks panākts līdzsvars (sk. R.*Matjušina. Kritēriji morālā kaitējuma atlīdzības apmēra noteikšanai. Jurista Vārds, Nr.26 (589), 2009.gada 30.jūnijs.*).

Cietušais tiesas sēdē liecināja, ka viņam ar tēti bijušas labas attiecības, satikušies brīvdienās, tajā pašā laikā cietušais norādīja, ka tēvs bieži lietojis alkoholu. Pēc notikušā cietušais nav varējis samierināties ar notikušo.

Jau iepriekš norādītajā tiesu prakses apkopojumā norādīts, ka ir piecas pakāpes morālā aizskāruma dziļumam jeb garīgām ciešanām, ņemot vērā šo ciešanu raksturu: 1) vieglas ciešanas – īslaicīgas, bez paliekošām sekām; 2) vidēja smaguma ciešanas – raksturojas ar ietekmi uz indivīda psihisko un fizisko labklājību; 3) smagas ciešanas – raksturojas ar simptomātiku, kuras novēršanai nepieciešama profesionāla iejaukšanās; 4) sevišķi smagas ciešanas – noved pie personības transformācijas (psihiskas saslimšanas); 5) ciešanas, kuras izraisa pilnīgu personas sabrukumu – pēdējos divos gadījumos izvērtējams jautājums par cietušā gūto psihisko traumu.

Fizisks un arī psihiskas dabas kaitējums pakļaujas pierādīšanai ar medicīnisko dokumentu, dažādu ekspertīžu palīdzību, taču tiesu praksē nav precīzu instrumentu, lai noteiktu ar šo fizisko vai psihisko aizskārumu izraisīto ciešanu apjomu un to pārvērstu naudas izteiksmē, jo cilvēka iekšējos pārdzīvojumus izmērīt nevar (sk. *Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojuma „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju krimināprocesā", atrodama http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas*).

Protams, cietušajam nodarījuma rezultātā tika radīts stress, pārdzīvojumi, kuru rezultātā tika traucēta ikdiena, un tiesa uzskata, ka garīgās ciešanas bijušas vidējā līmenī. Cietušais nenorādīja, ka viņa pārdzīvojumi bijuši tik nopietni, ka viņš vērsies ar šādām sūdzībām pie ģimenes ārsta vai cita speciālista, bijusi nepieciešamība lietot medikamentus.

Vērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā smagumu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums apdraud personas dzīvību. Miesas bojājumi /pers. C/ tika radīti sevišķi smaga nozieguma izdarīšanas rezultātā, noziedzīgais nodarījums izdarīts ar netiešu nodomu, turklāt apsūdzētais alkohola reibumā ieradās /pers. C/ dzīvesvietā, fiziski uzbruka /pers. C/ un apsūdzētā darbību rezultātā iestājās /pers. C/ nāve.

Nosakot morālā kaitējuma atlīdzības apmēru, tiesa ņem vērā arī mirušā /pers. C/ personību.

Kā izriet no liecinieces /pers. L/ un liecinieka /pers. C/ liecībām, tad /pers. C/ nestrādājis, jo algotu darbu zaudējis alkohola lietošanas dēļ, alkohola lietošana bijusi bieža. Nauda, kas nopelnīta gadījuma darbos, vairumā gadījumu tikusi iztērēta pērkot alkoholu. Tiesa uzskata, ka /pers. C/ sociālais derīgums bija pazeminātā līmenī, tiesas ieskatā tas norāda arī uz to, ka viņš nebija paraugtēvs savam dēlam – cietušajam, un ciešas attiecības starp abiem vismaz pēdējā laikā nebija. Protams, neskatoties uz to, cik labi vai slikti /pers. C/ pildīja tēva pienākumus, apsūdzētā rīcības rezultātā cietušais ir zaudējis tēvu.

Tiesa ņem vērā krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma principu, ievēro taisnīguma un saprātīguma principu, vienlaicīgi atzīstot, ka ar kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina. Kaitējuma piedziņa no apsūdzētā par labu cietušajam nav sods, kā tas vairākkārt norādīts Augstākās tiesas nolēmumos (sk., *piemēram, Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 5.novembra lēmumu krimināllietā Nr.SKK-508/2010*) un, ievērojot minētos argumentus, cietušajam morālā kaitējuma apmērs nosakāms 7000 *euro*.

Gadījumā, ja cietušais uzskata, ka viņam nav atlīdzināts viss ar noziedzīgo nodarījumu radītais kaitējums, viņam ir tiesības, ievērojot Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo un ceturto daļu, prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, nemaksājot par to valsts nodevu. 2018.gada 5.jūlijā Juridiskās palīdzības administrācija pieņēmusi lēmumu Nr.7-1.5.1.8/150 „Par valsts kompensāciju", izmaksājot /pers. L/ kā cietušajam kriminālprocesā valsts kompensāciju 2150 *euro* apmērā, kas ieskaitīta cietušā bankas norēķinu kontā *(lietas 156., 157.lapa)*.

Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 4.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka Juridiskās palīdzības administrācijai ir uzdevums regresa kārtībā vērsties pret vardarbīgā noziedzīgā nodarījuma izdarītāju. Atbilstoši šī likuma 16.pantam Juridiskās palīdzības administrācija pret vardarbīgā noziedzīgā nodarījuma izdarītāju pārņem cietušā tiesības uz kompensāciju izmaksātās summas apmērā.

Prokurore, uzturot valsts apsūdzību un izmantojot Kriminālprocesa likuma 456.panta trešajā daļā nostiprinātās tiesības, pieteica un uzturēja pieteikumu par kompensācijas piedziņu valsts interesēs, tā nodrošinot efektīvu valsts izmaksāto līdzekļu piedziņu un likumīgo interešu ievērošanu.

Saskaņā ar likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 1.pantu tiesības saņemt kompensāciju cietušajam rodas par tīša noziedzīga nodarījuma rezultātā radīto morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām vai mantisko zaudējumu. Saskaņā ar minētā likuma 3.1 pantu noziedzīgā nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, ir pienākums atmaksāt valsts budžetā izmaksāto valsts kompensāciju.

No valsts garantētās kompensācijas cietušajam ir jāgūst gandarījums, tāpēc izmaksātā valsts kompensācija 2150 *euro* apmērā ir jāatskaita no tiesas noteiktās morālā kaitējuma summas 7000 *euro*, no apsūdzētā par labu valstij piedzenot cietušajam /pers. L/ izmaksātos 2150 *euro*, savukārt cietušajam par labu piedzenami 4850 *euro*. Pārējā daļā, proti, 3000 *euro* apmērā, morālā kaitējuma kompensācija noteikta netiek.

Procesuālos izdevumus saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam lietā veido izdevumi par samaksu zvērinātai advokātei A. Norei sakarā ar sniegto juridisko palīdzību apsūdzētajam un lietā tie ir 630 *euro* apmērā *(lietas 165., 178., 201., 211.lapa)*. Nekonstatējot Kriminālprocesa likuma 368.pantā norādītos pamatus apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, tie atbilstoši minētā panta pirmajai daļai ir piedzenami no apsūdzētā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu apsūdzētajam ir nosakāms termiņš procesuālo izdevumu, kaitējuma kompensāciju, tajā skaitā, par labu valstij piespriestās, labprātīgai samaksai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu.

Lemjot jautājumu par lietiskajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka /pers. C/ līķa pirkstu un plaukstu nospiedumi uz daktiloskopiskās kartes, roku pēdu nospiedumi uz piecām daktoplēvēm, viens *Cultiplast* tampons ar nomazgājumu no virsjakas un *OBI* tests, /pers. C/ līķa asins paraugs, /pers. C/ līķa apģērbs, kas glabājas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirknī, četri konfekšu papīri, /pers. C/ un /pers. B/ nagu nogriezumi, četri plastmasas futlāri, kurpju pāri un jaka, kas glabājas Zemgales rajona tiesā Jēkabpilī, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu ir iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500., 511., 512., 520., 527.- 529., 531.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 116.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 13 (trīspadsmit) gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt laiku, ko /pers. B/ pavadījis apcietinājumā: laiks no 2018.gada 13.janvāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājums - saglabāt līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Noteikt /pers.B/ pienākumu nākamajā dienā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes ierasties probācijas uzraudzības soda izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Noteikt cietušajam /pers. L/ morālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. L/ morālā kaitējuma kompensāciju 4850 *euro* (četri tūkstoši astoņi simti piecdesmit *euro*); pārējā daļā - 3000 *euro* (trīs tūkstoši *euro*) - morālā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācijas cietušajam /pers. L/ izmaksāto kompensāciju 2150 *euro* (divi tūkstoši viens simts piecdesmit *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus 630 *euro* (seši simti trīsdesmit *euro*), kas saistīti ar zvērinātas advokātes A. Nores sniegto juridisko palīdzību pēc norīkojuma.

Noteikt /pers.B/ labprātīgu sprieduma izpildes termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas tā daļā par kaitējuma kompensāciju piedziņu, tajā skaitā par labu valstij piedzītās kompensācijas, un procesuālo izdevumu piedziņu, nosakot pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu.

Lietiskos pierādījumus: /pers. C/ līķa pirkstu un plaukstu nospiedumus uz daktiloskopiskās kartes, roku pēdu nospiedumus uz piecām daktoplēvēm, vienu *Cultiplast* tamponu ar nomazgājumu no virsjakas un *OBI* testu, /pers. C/ līķa asins paraugu, /pers. C/ līķa apģērbu, četrus konfekšu papīrus, /pers. C/ un /pers. B/ nagu nogriezumus, četrus plastmasas futlārus, kurpju pāri un jaku – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 18.aprīlī.

Tiesnese L. Baltmane-Zepa